

РЕШЕНИЕ

№ 5573

гр. София, 16.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6392** по описа за **2020** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на СДВР - ОПП, подадена чрез юрк. Б. П., против решението на Софийския районен съд, НО, 18^{-ти} състав, постановено по НАХД № 16665/2018г., с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 17-4332-007950/16.05.2017г. на заместник-началника на отдел „Пътна полиция“ – СДВР.

Според изложеното в касационната жалба, решението на районния съд е постановено в нарушение на материалния закон и при съществено нарушение на процесуалните правила. Конкретно се сочи, че съдът е следвало да укаже на въззиваемата страна, че не е представила доказателства относно оправомощаването на полицейския орган и не е изпълнил задължението си да събере по свой почин доказателства, които са необходими за разкриване на обективната истина. В резултат на това СРС е постановил порочно решение, без обективно изясняване на обстоятелствата по делото относно компетентността на полицейските органи. Отделно счита, че районния съд е нарушил материалния закон, като неправилно е приел, че след като няма надлежно оправомощаване, не е извършено административно нарушение. По тези съображения се иска отмяна на решението на районния съд и потвърждаване изцяло на

наказателното постановление. В съдебното заседание пред настоящата инстанция касаторът не изпраща представител.

Ответникът – Х. Г. Р. не се явява и не изпраща представител в съденото заседание и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като взе предвид приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и е процесуално допустима.

По същество тя е основателна.

С процесното НП № 17-4332-007950/16.05.2017г. на Х. Г. Р. са наложени две наказания, както следва: 1. „глоба“ в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца - на основание чл.175, ал.1,т.4 от ЗДвП за нарушение на чл.103 от ЗДвП; 2. „глоба“ в размер на 10 лв. – на основание чл.183, ал.1, т.1, пр. 1,2 за извършено нарушение на чл.100, ал.1,т.1 от ЗДвП.

Съгласно посочената като нарушена разпоредба на чл.103 от ЗДвП, при подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания.

Съгласно чл.165, ал.1,т.1 от ЗДвП (в редакцията, действаща към датата на извършване на нарушението) определени от министъра на вътрешните работи служби контролират спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства, като за целта служебните лица са длъжни при проверка да се обозначат ясно, осигурявайки необходимата видимост.

Чл.175, ал.1,т.4 от ЗДвП предвижда наказуемост за водач, който откаже да изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението, а чл.183, ал.1,т.1 ЗДвП - на водач, който не носи свидетелство за управление на МПС.

От фактическа страна районният съд е установил, че на 14.04.2017г., около 00:40 часа, в [населено място], по [улица]с посока на движение от бул. А. Й. към [улица]жалбоподателят управлявал лек автомобил „БМВ Х 5“ с рег. [рег.номер на МПС] и не спрял на подаден сигнал за спиране от орган на МВР (полицай ООР при 1 РПУ), като продължил на автомобила до района на кръстовището на [улица]и [улица], където не представил СУМПС на съответните органи.

За да отмени НП, районният съд е приел, че нарушенията, за които лицето е санкционирано, не са осъществени, тъй като органите, които са подали сигнала със стоп палка и впоследствие застигнали водача, не са били оправомощени от министъра на вътрешните работи да осъществяват контрол по ЗДвП.

На първо място, основателни са оплакванията на касатора, че районният съд не е изпълнил процесуалните си задължения, като не е указал на въззиваемата страна, че по делото не са представени доказателства за това, че полицейският орган, който е подал сигнала и впоследствие е извършил проверката, е от служба, оправомощена да осъществява контрол по ЗДвП. Освен това, да се изиска представяне на доказателства в тази насока е било наложително и по силата на това, че въззивната инстанция е длъжна да събира доказателства във връзка с „административното обвинение“ не само

по искане на страните, а и служебно.

На второ място, изводът на районния съд се опровергава от представената пред настоящата инстанция Заповед № 81213-1524/09.12.2016г. на министъра на вътрешните работи, видно от която Главна дирекция „Национална полиция“ е определена да осъществява контрол по ЗДвП. Следователно, осъществилият проверката полицейски служител, заемащ длъжност „полицай“ ООР в №1 РУ – СДВР, е част от служба, определена да контролира спазването на правилата за движение, следователно е бил оправомощен да издава нареждане, чието неизпълнение да води до наказуемост по чл.175, ал.1,т.4 ЗДвП.

При това положение, тъй като изводите на районния съд относно правомощията на полицейските органи, осъществили проверката, са неправилни, а това е единствен мотив за отмяна на НП, се налагат и различни изводи относно законосъобразността на наказателното постановление. Безспорно е установено, че на посочената дата и час Х. Г. Р. не е представил СУМПС, както и че не е изпълнил нареждането за спиране, дадено със стоп – палка от контролния орган. За извършените нарушения са му наложени наказания, които са законосъобразно определени в съответствие с чл. 27 и чл.28 от ЗАНН. Следователно наказателното постановление се явява изцяло законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

Предвид изложеното и на основание чл. 222, ал. 1, вр. чл. 221, ал. 2, вр. чл. 63, ал. 1, изречение второ ЗАНН, Административен съд София - град, I касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 26.03.2020 г. на Софийския районен съд, НО, 18^{-ти} състав, постановено по НАХД № 16665/ 2018 г., И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 17-4332-007950/16.05.2017г. на заместник-началника на отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с което на Х. Г. Р. са наложени на основание чл.183, ал.1,т.1 ЗДвП наказание „глоба“ в размер на 10 лв. и на основание чл. 175, ал.1,т.4 от ЗДвП - наказания „глоба“ в размер на 200 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: